

El «boom» de les curses populars

La consolidació de la maratón és la conseqüència del creixement de les mitges i les proves de 10 quilòmetres

XAVIER AGUSTÍ / Barcelona

► Els números canten, i el fenomen dibuixa una línia clarament ascendent. Des de fa una dècada proliferen l'organització de curses populars i mitges maratons arreu de Catalunya, i lluny d'estancar-se, any rere any van incrementant el nombre de participants. D'aquest fenomen se n'havia de beneficiar tard o d'hora la mare de totes les curses: la maratón de Barcelona. L'increment de participació d'aquesta edició, al llindar de les 10.000 persones, ha estat bàsicament pel major nombre de corredors autòctons, tot i que la prova encara té un 40% d'inscripció estrangera.

Bep Solé, director esportiu de la maratón de Barcelona, destaca diversos aspectes per explicar el perquè d'aquest fenomen. «En l'increment de participació en la maratón ha estat molt positiu l'efecte de les curses de 10 quilòmetres. Abans el salt era molt gran: hi havia les mitges maratons i la maratón, i ja s'havia arribat a un estancament de participants. Els aficionats d'entrada no s'atreuen amb distàncies tan llargues. Els feia molt de respecte. L'aparició de les proves de 10 quilòmetres, primer la d'El Corte Inglés i posteriorment la dels

LES OPINIONS

Bep Solé

DIRECTOR MARATÓ BCN

«La proliferació de les proves de 10 quilòmetres han ajudat a fer un salt més gradual a la maratón»

Andreu Ballbé

DIRECTOR CHAMPIONCHIP

«En temps de crisi, anar a córrer és barat i senzill, i suposa una vàlvula d'escapament als maldecaps de la feina»

Miquel Pucurull

MARATONIA

«La primera revolució de les curses va arribar amb la democràcia»

Bombers, ha obert la porta a nous practicants i ha facilitat una progressió més gradual, reflexiona Solé. El director de la maratón barcelonina destaca altres aspectes com ara el «concepte de salut, el córrer per córrer, a diferència d'altres esports més reglats», i la possibilitat d'«ampliar els grups d'amistats i fer turisme».

Andreu Ballbé, exatleta olímpic i director tècnic de l'empresa Championchip, apunta dos

factors conjunturals per explicar el boom de les curses populars: «Ara que es parla tant de la crisi, anar a córrer i participar en aquestes proves és senzill i barat. I també suposa un vàlvula d'escapament als maldecaps de la feina. Té un component social i de motivació personal.»

Miquel Pucurull, un dels impulsors de la desapareguda Plataforma Marató de Barcelona i que diumenge, amb 70 anys, va acabar la seva 29a maratón de la capital catalana, ha estat testimoni de primera línia de l'evolució de les curses populars. En aquest sentit, destaca que si ara es pot parlar d'aquest fenomen és perquè fa tres dècades hi va haver una primera «revolució», coincidint amb l'organització de la primera maratón a Catalunya. «Penso que l'arribada de la democràcia hi va tenir molt a veure. Hi havia moltes ànsies de llibertat, de sortir dels estadis i de desprendre's de lligams federatius», reflexiona. Pucurull considera que en el fenomen actual encara s'hi ha d'engrescar les dones –el percentatge de participació acostuma a ser de 88 a 12 a favor dels homes– i els corredors més joves. «Això es nota en les marques dels participants. Percentualment ara hi ha menys atletes que baixin de les tres hores», sentència.

Gairebé 10.000 corredors van prendre la sortida diumenge a l'avinguda Maria Cristina de Barcelona. / QUIM PUIG

Una lliga d'internautes i les «challenges» de mitges i 10 quilòmetres

La Diputació de Barcelona va impulsar, ara fa tres temporades, la *challenge* de mitges maratons. Un circuit que s'ha anat ampliant i que en aquesta edició ja té catorze proves puntuables, la participació en les quals no ha parat de créixer. L'Ajuntament de Barcelona també s'ha apuntat a la iniciativa, i aquesta temporada ha posat en marxa la *challenge* de curses de 10 quilòmetres, amb cinc proves que es disputen per la ciutat. Tot plegat ajuda a crear afició, però els precursors d'aquest camí van ser, el 1998, Andreu Ballbé, Salva Pou i el ja desaparegut Antoni Brey, amb la creació del primer campionat d'atletes internautes. Era el precedent de la lliga d'internautes Championchip, que actualment té uns 3.400 inscrits. «Es tracta d'una motivació més per als aficionats a les curses populars. En el calendari hi ha un total de 98 proves i tenim tres categories de curses, segons el nombre de

participants, la història, el recorregut... Es valoren diferents paràmetres i hi ha classificacions individuals i per equips. Per aspirar als premis s'ha de participar en dues proves de categoria 3, i sis de categoria 2 i 1», explica Ballbé. A més de la lliga –que es limita a l'any natural–, també hi ha un rànquing que arrossega els punts de la temporada anterior, creat amb el mateix sistema que l'ATP de tennis. «Per participar en aquesta lliga només cal disposar del xip groc, la clau per automatitzar tots els càlculs, i demanar la inscripció», afegeix el director tècnic de Championchip. Ara per ara, els líders de la lliga són Antonio Sevillano, que també encapçala el rànquing, i Lola Molina. Totes les proves puntuables són del calendari català, a excepció de la Pausu-Sant Sebastià, que també es va incloure en el programa perquè hi participen un miler de corredors catalans.

Ríos: «M'agradaria córrer a Barcelona, és clar»

Una de les signatures pendents de la maratón de Barcelona és la participació d'elit. Falta la consecució d'una marca de referència i la inscripció d'atletes de primera fila. Un nom recurrent quan es tracta aquest tema és el de José Ríos (CA Manresa), el millor maratonista català, que precisament diumenge va acabar segon en el Llac Biwa (Japó) amb un gran registre de 2h10:36. El guanyador a Barcelona ho va fer amb 2h14:01. «Jo no he tancat la porta a córrer a Barcelona, però en els últims anys no m'ho han proposat seriosament. Si tingués les mateixes condicions que al Japó evidentment que no em mouria de casa, em faria molta il·lusió», va dir ahir el fondista maresmenc, encara exhaust després de l'esforç de la maratón d'Otsu. Bep Solé, director de la maratón de Barcelona, va admetre que l'elit encara és un dels dèficits de la prova. «És una qüestió d'aconseguir més patrocinadors i de disposar de més diners. A veure si som capaços d'aconseguir-ho amb vista al 2010», va apuntar Solé, que en tot cas va fer una valoració molt positiva del desenvolupament de la maratón. En aquest sentit, un dels aspectes que més van destacar els participants de l'última edició és el magnífic ambient i els punts d'animació del recorregut.